4 Απριλίου 2014

Υποδοχή Ιερών λειψάνων του Αγίου Λουκά, Επισκόπου Συμφερουπόλεως Κριμαίας στον Ιερό



Την

Τετάρτη 2 Απριλίου 2014, ο Ιερός Ναός του Αγίου Νικολάου Ναυπλίου υποδέχθηκε τα Ιερά λείψανα του Αγίου Λουκά, Επισκόπου Συμφερουπόλεως Κριμαίας, του ιατρού. Τα Ιερά λείψανα του Αγίου θα παραμείνουν στο ναό έως το Σαββάτο το απόγευμα για προσκύνηση κο Ιερός Ναός του Αγίου Νικολάου Ναυπλίου υποδέχθηκε τα Ιερά λείψανα του Αγίου Λουκά, Επισκόπου Συμφερουπόλεως Κριμαίαςαι ευλογία των πιστών. Στο διάστημα παραμονής του ιερού λειψάνου στον Ιερό Ναό θα τελούνται καθημερινά Ιερές Ακολουθίες . Νωρίτερα τελέσθηκε Ιερά παράκληση στο Ναό της Αγίας Τριάδος στην πρόνοια Ναυπλίου, όπου βρίσκονταν τα Ιερά Λείψανα του Αγίου.

Άγιος Λουκάς Συμφερουπόλεως



Ο Άγιος Αρχιεπίσκοπος Λουκάς ο Ιατρός, κατά κόσμο Βαλεντίν του Φέλιξ Βοινο-Γιασενετσκι, γεννήθηκε το 1877 στο Κέρτς της χερσονήσου Κριμαίας. Το 1920 εξελέγη καθηγητής της ανατομίας και χειρουργικής στο Πανεπιστήμιο της Τασκένδης. Παντρεύτηκε τη νοσοκόμα Άννα Βασιλίγιεβνα με την οποία απέκτησαν 4 παιδιά. Σε ηλικία 38 ετών έχασε τη σύζυγό του από φυματίωση. Δεν ξαναπαντρεύτηκε, και επισκεπτόταν τον τάφο της συχνά όταν το επέτρεπαν οι συνθήκες της ταραχώδους ζωής του. Ο άγιος Λουκάς ως ιατρός δημοσίευσε σαράντα επιστημονικά έργα. Τα πρώτα 12 χρόνια της δραστηριότητάς του είχε ήδη δημοσιεύσει τα δεκαεννέα από τα σαράντα έργα του. Τον απασχολούσε πολύ η γενική αναισθησία, που όπως έλεγε, την εποχή εκείνη «ήταν πολύ πιο επικίνδυνη από την ίδια τη χειρουργική επέμβαση». Γύρω στο 1909 κατάφερε να βρει έναν απλό και σίγουρο μαζί τρόπο τοπικής αναισθησίας . Με τη δική του μέθοδο έκανε 538 εγχειρήσεις με μεγάλη επιτυχία. Τότε ήταν 33 ετών.

Ένα κλασικό έργο του, το οποίο εκδόθηκε το 1934 είναι το βιβλίο Δοκίμια για την χειρουργική των πυογόνων λοιμώξεων. Τιμήθηκε με το Βραβείο Στάλιν, την κορυφαία διάκριση της προπολεμικής Ρωσίας. Ο ίδιος απείχε από την απονομή (αντίδραση αδιανόητη εκείνη την εποχή) χαρίζοντας το χρηματικό ποσό από το βραβείο στάλιν στους πτωχούς. Όμως στο βιβλίο αυτό δεν φαινόταν μόνο η επιστημονική κατάρτιση του συγγραφέα, αλλά και η αγάπη του για τους ασθενείς.

Σε ένα σημείο γράφει: «Ξεκινώντας την εξέταση, ο γιατρός πρέπει να έχει υπόψη του όχι μόνο την κοιλιακή χώρα, αλλά τον ασθενή εξ ολοκλήρου, τον οποίο δυστυχώς οι γιατροί συνήθως αποκαλούν ‘περίπτωση’. Ο άνθρωπος φοβάται και είναι απελπισμένος, η καρδιά του σπαρταρά, όχι μόνο με την κυριολεκτική σημασία της λέξης, αλλά και με τη μεταφορική της σημασία. Γι’ αυτό πρέπει να δυναμώσετε την καρδιά του όχι μόνο με κάμφορα ή digulen, αλλά πρέπει να απαλλάξετε τον ασθενή από το άγχος και την ψυχολογική φόρτιση. Ο ασθενής δεν πρέπει να δει το χειρουργικό τραπέζι, τα έτοιμα εργαλεία, τους ανθρώπους με ιατρικές μπλούζες, με τις μάσκες στα πρόσωπα και τα γάντια στα χέρια. Κοιμίστε τον εκτός του χώρου του χειρουργείου. Επίσης φροντίστε να είναι ζεστός καθ’ όλη τη διάρκεια της εγχειρήσεως, διότι είναι πάρα πολύ σημαντικό.» Ο άγιος Λουκάς ήταν πάντοτε πιστός Χριστιανός. Δεν έχανε λειτουργία και παρακολουθούσε όρθιος όλες τις παννυχίδες και τους όρθρους, τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις ημέρες των ορθοδόξων γιορτών. Στο χειρουργείο είχε πάντα την εικόνα της Παναγίας μπροστά στην οποία προσευχόταν για λίγα λεπτά πριν από κάθε επέμβαση. Έπειτα, μ’ ένα βαμβάκι ποτισμένο στο ιώδιο, έκανε το σημείο του σταυρού στο σώμα του ασθενούς, εκεί που θα γινόταν η τομή. Μόνο μετά από αυτά έλεγε με επισημότητα «το νυστέρι». Οι άθεοι συνάδελφοί του γρήγορα τον συνήθιζαν και δεν έδιναν σημασία, ενώ οι θρησκευόμενοι τα έβρισκαν αυτά πολύ φυσικά.

Όμως στις αρχές του 1920 μια από τις επιτροπές ελέγχου του νοσοκομείου όπου εργαζόταν τότε, έδωσε εντολή να ξεκρεμάσουν την εικόνα της Παναγίας, με αποτέλεσμα ο άγιος Λουκάς να αρνείται να μπει στο χειρουργείο. Παράλληλα η σύζυγος ενός από τα στελέχη του κόμματος εισήχθη στο νοσοκομείο ως έκτακτο περιστατικό, και ζητούσε να χειρουργηθεί μόνο από τον Βόινο-Γιασενέτσκι, κι έτσι ο σύζυγός της του υποσχέθηκε ότι αν η εγχείρηση γινόταν, την επόμενη μέρα η εικόνα θα ήταν στη θέση της. Η εγχείρηση έγινε κι ήταν επιτυχής, και ο σύζυγος της άρρωστης κράτησε την υπόσχεσή του.Το 1921 ο Βαλεντίν Βόινο-Γιασενέτσκι χειροτονήθηκε ιερέας και αργότερα (1923) Επίσκοπος Τασκένδης. Από τότε συνδύαζε ποιμαντικά και ιερατικά καθήκοντα. Παρέμεινε αρχίατρος του Γενικού Νοσοκομείου Τασκένδης, χειρουργούσε καθημερινά και παρέδιδε μαθήματα στην Ιατρική Σχολή, πάντα με το ράσο και το σταυρό του. Από το 1922 και μέχρι την τελευταία του πνοή γνώρισε συλλήψεις, βασανιστήρια, εξορίες και κακουχίες. Φυλακίστηκε και εξορίστηκε συνολικά έντεκα χρόνια. Σε όλο αυτό το διάστημα εξασκούσε την ιατρική βοηθώντας όσους είχαν ανάγκη.

Οι λόγοι των διώξεών του ήταν, οι γενικοί διωγμοί κατά των Ορθοδόξων και η ιδιαίτερη άρνηση του επισκόπου Λουκά να υποστηρίξει τη «Ζωντανή Εκκλησία», ένα εκκλησιαστικό πραξικόπημα μέσω του οποίου το σοβιετικό καθεστώς

προσπαθούσε να ελέγξει τους πιστούς. Σοβαρό λόγο έπαιξε και η αντιπάθεια ενός κομματικού στελέχους ονόματι Πέτερς, ο οποίος ήθελε να καταδικάσει σε θάνατο κάποιους γιατρούς που αντιμετώπιζαν κατηγορίες αδιαφορίας απέναντι σε ασθενείς, αλλά στην πολύκροτη δίκη που ακολούθησε δεν τα κατάφερε, εξαιτίας της κατάθεσης του επισκόπου Λουκά. Οι ταλαιπωρίες αυτές ουσιαστικά κατέστρεψαν την υγεία του αγίου Λουκά, ο οποίος τα τελευταία 9 έτη της ζωής του ήταν τυφλός από γλαύκωμα.

Στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου διεύθυνε το στρατιωτικό νοσοκομείο του Κρασνογιάρσκ, ενώ ήταν και επίσκοπος της πόλης αυτής. Από το 1946 μέχρι το 1961 που πέθανε, ήταν μητροπολίτης της Συμφερούπολης. Παράλληλα το 1947 του απαγορεύθηκε να μιλά στους φοιτητές, σταμάτησαν να τον καλούν στα ιατρικά συμβούλια και τον απέλυσαν από ιατρικό σύμβουλο, επειδή «γνώριζαν ότι δεν είχε καθαρό παρελθόν: φυλακές, εξορίες, κηρύγματα» κι επειδή αρνιόταν να πηγαίνει χωρίς το ράσο και το σταυρό του στην εργασία του και σε αυτές τις εκδηλώσεις. [1] Καθώς όμως εκείνος ενδιαφερόταν για τον ανθρώπινο πόνο έβγαλε ανακοίνωση ότι «δέχεται καθημερινά εκτός Κυριακών και εορτών, κάθε άνθρωπο που θέλει τη βοήθειά του» με αποτέλεσμα να καταφθάνουν στο διαμέρισμά του καθημερινά αμέτρητοι άνθρωποι απ’ όλη την Κριμαία.Ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς φέρεται από τους πιστούς να εμφάνισε πολλά πνευματικά χαρίσματα όσο ακόμα ζούσε. Υπάρχουν καταγεγραμμένες μαρτυρίες ασθενών, ότι έκανε ορθή διάγνωση της ασθένειάς τους με το που τους έβλεπε, ενώ άλλοι γιατροί που τους είχαν εξετάσει τους έβρισκαν υγιείς. Πολλοί έχουν επίσης δηλώσει ότι διαπίστωσαν ότι είχε διορατικό χάρισμα, κι άλλοι ότι τους θεράπευσε με την προσευχή του, ιδίως κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του που δεν έβλεπε πλέον για να χειρουργεί. Διωχθηκε,συκοφαντηθηκε,φυλακιστηκε και εξοριστηκε.Τα βασανα,οι φυλακες της υπερ σιβηριας και το πολικο κρυο θα επρεπε να τον ειχαν σκοτωσει δεκαδες φορες.Η εξουσια με τις δολοπλοκιες της,θα επρεπε με την σειρα της να τον ειχε εκτελεσει. Η Θεικη παρουσια συνεχως παρεμβαινει και ενεργει στην ζωη του Αρχιεπισκοπου.Μισο αιωνα ο Αγγελος του Θεου περιβαλλει με αορατο πεπλο προστασιας εναν Ιατρο που χωρις καν να το γνωριζει εμελλε να σωσει χιλιαδες ζωες και να αγιασει σε εποχες σκοτους. Για 55 ολοκληρα χρονια προκαλουσε με την ζωη,την πιστη και τα λογια του,τις δυναμεις του κακου και τις νικουσε καθημερινα,αποδεικνυοντας το μεγαλειο της Θειας προστασιας.Ο Αγιος Λουκας αποδεικνυει περιτρανα πως οποιον ο Θεος αποφασισε να διατηρησει,ουτε δεινα πολεμων,ουτε εξοριες σε πολικες θερμοκρασιες αλλα ουτε καν οι φυλακες της υπερ-σιβηριας πμορουν να λυγισουν. Ο Κυριος στο προσωπο του Αγιου Λουκα ευλογησε και ανυψωσε την επιστημη και την ερευνα των ανθρωπων,αρκει αυτη να μενει παντα συνδεδεμενη με την πιστη και την γνωση.Πέθανε στις 11 Ιουνίου του 1961. Οι αρχές απαγόρευσαν την εκφορά του

νεκρού με τα πόδια από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης, πράγμα που προκάλεσε τη λαϊκή αγανάκτηση ακόμα και των αλλόδοξων. Τελικά οι αρχές αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν, η εκφορά έγινε στην κεντρική λεωφόρο της Συμφερούπολης και διήρκεσε τρεισήμισι ώρες. Τη νεκρική πομπή ακολούθησε πλήθος κόσμου, η κυκλοφορία σταμάτησε, ενώ τα μπαλκόνια, οι ταράτσες και τα δέντρα ακόμα, ήταν γεμάτα ανθρώπους. Παράλληλα φέρεται να σημειώθηκε ένα παράδοξο γεγονός, με ένα σμήνος περιστεριών που έκανε επί ώρες κύκλους πάνω από το λείψανο μέχρις ότου η πομπή έφτασε στο νεκροταφείο. Τον Νοέμβριο του 1995 ανακηρύχτηκε άγιος με απόφαση της Ουκρανικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στις 17 Μαρτίου 1996 έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του από τον αρχιεπίσκοπο Λάζαρο και μέλη της επιτροπής, μπροστά σε 40.000 περίπου παρευρισκόμενους. Λέγεται ότι βρέθηκαν η καρδιά του και τμήματα του εγκεφάλου του αδιάφθορα ενώ άρρητος ευωδία εξερχόταν από τα λείψανά του.

Στις 24-25 Μαΐου 1996 ήρθε και η επίσημη ανακήρυξή του από το Πατριαρχείο της Ρωσίας. Η μνήμη του τιμάται στις 29 Μαΐου και στις 11 Ιουνίου.




STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΤΣΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΤΣΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ -ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ


STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ



Πηγή:STUDIO B&G -Ευάγγελος Μπουγιώτης